

Bases i infraestructures

Epitafi. PER MOSSÃN GUDIOL

Apresiasiades germanes i germans, quina saviesa i capacitat de revelació que té l'Altíssim quan, remenant els fils de la quotidianitat, mostra les evidències més ignotes a l'indocte i il·lumina la realitat amb tanta lluïssor que enlluerna. Així, l'acte institucional que donava el tret de sortida a la commemoració del 125è aniversari de les Bases de Manresa va començar gairebé tres quarts d'hora tard perquè el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va quedar embussat a la C-16, l'autopista que, segons diuen i que Déu em perdoni si m'erro, va començar a incrementar les misses (potser millor butxaques) de Lluís Prenafeta, mà dreta d'un Jordi Pujol, qui també va ser a la ciutat amb motiu de l'aniversari de la primera pedra del catalanisme polític. Algun malintencionat ja li ho va mig apuntar a l'exalcalde de Girona, que les comunicacions de Manresa amb Barcelona estaven com estaven... I, per Déu, si jo hagués estat allí li hauria etzibat: «Si haguéssiu vingut per la C-55, encara no hauríeu arribat a "puesto"». La qüestió és que l'acte va quedar molt elegant i, d'inversions infraestructurals, no se'n va parlar ni gota. Tot plegat, amb la paciència de sant dels regidors de l'oposició i els diputats de PSC i Ciudadanos, als quals la retòrica separatista no els acaba d'agradar. Un aplaudiment per a ells. Els de la CUP, amb l'habitual "postureig", directament no hi van ser presents: les Bases de Manresa van ser de dretes.

Ara, i que Nostre Senyor em guardi de mentir, els ideals d'autogovern i la organització comarcal i infraestructural es van encunyar a les Bases, es van posar sobre paper a la Macomunitat de Catalunya, es van assajar a la República i les va anorrear la guerra. El que sí que ha parlat d'inversions ha estat Mariano Rajoy. Va anunciar una "lluvia de millones" per al nostre país. Pocs se'l van creure amb els precedents de correspondència entre el que promet Espanya i el que acaba fent en realitat. De la C-55 no en parla ningú i, això sí, el que es vol reforçar són les Rodalies de Renfe. Aquí sí que sucarem, valga'm Déu! Això sí que és una broma de mal gust, encara més quan es tracta de la línia ferroviària de Manresa, que, com ha anat dient aquests dies Francesc Comas, comissari de la commemoració de les Bases conjuntament amb Jordi Rodó, tarda més actualment que fa 125 anys, quan van fer cap a Manresa prohoms com Lluís Domènech i Muntaner, Valentí Almirall o Àngel Guimerà. Que diàfana que és la lectura retrospectiva dels fets històrics. Tant o més que els camins que ens assenyala Nostre Senyor.